

Η Κατάθεσις της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Εκκλησία μας τιμά σήμερα τη Θεοτόκο και οι πιστοί ζητούν τη χάρη της, δια της προσκυνήσεως της Αγίας Ζώνης. Πρόκειται για ακόμη μία θεομητορική εορτή, που αφορά το ιερό γεγονός της κατάθεσης της Τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Με τον όρο κατάθεση δηλώνεται η μεταφορά της Ζώνης της Παναγίας στο ναό της Θεοτόκου των Χαλκοπρατείων, στην Κωνσταντινούπολη.

Η μεταφορά έγινε από την Ιερουσαλήμ στην Κωνσταντινούπολη και την τοποθέτησαν σε μια χρυσή θήκη, που ονομάσθηκε αγία Σωρός. Όταν πέρασαν 410 χρόνια, ο βασιλιάς Λέων ο Σοφός άνοιξε την αγία αυτή Σωρό για τη βασίλισσα σύζυγο του Ζωή, που την διακατείχε πνεύμα ακάθαρτο. Όταν λοιπόν άνοιξε την αγία Σωρό, βρήκε την τίμια Ζώνη της Θεοτόκου να ακτινοβολεί υπερφυσικά. Και είχε μια χρυσή βούλα, που φανέρωνε το χρόνο και την ημέρα που μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Αφού λοιπόν την προσκύνησαν, ο Πατριάρχης άπλωσε

την τιμία Ζώνη επάνω στη βασίλισσα, και αμέσως αυτή ελευθερώθηκε από το δαιμόνιο. Όποτε όλοι δόξασαν το Σωτήρα Χριστό και ευχαρίστησαν την πανάχραντη Μητέρα Του, η οποία είναι για τους πιστούς φρουρός, φύλαξ, προστάτις, καταφυγή, βοηθός, σκέπη, σε κάθε καιρό και τόπο, ήμερα και νύκτα.

Στη συνέχεια η Αγία Ζώνη τεμαχίστηκε και τεμάχιά της μεταφέρθηκαν σε διάφορους ναούς της Κωνσταντινούπολης. Μετά την άλωση της Πόλης από τούς Σταυροφόρους το 1204 μ.Χ., κάποια τεμάχια αρπάχτηκαν από τους βάρβαρους και απολίτιστους κατακτητές και μεταφέρθηκαν στη Δύση. Ένα μέρος όμως διασώθηκε και παρέμεινε στην Κωνσταντινούπολη και μετά την απελευθέρωση της Πόλης από τον Μιχαήλ Η' Παλαιολόγο. Φυλασσόταν στον ιερό ναό της Θεοτόκου των Βλαχερνών. Η τελευταία αναφορά για το άγιο λείψανο είναι ενός ανώνυμου Ρώσου προσκυνητή στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ του 1424 και 1453 μ.Χ.

Μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τούς Τούρκους το 1453 μ.Χ., είναι άγνωστο τι απέγινε το υπόλοιπο μέρος της Αγίας Ζώνης στη συνέχεια. Έτσι το μοναδικό σωζόμενο τμήμα είναι αυτό που φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου· με εξαιρετικά περιπετειώδη τρόπο έφτασε εκεί.

Ο Άγιος Κωνσταντίνος είχε κατασκευάσει έναν χρυσό σταυρό για να τον προστατεύει στις εκστρατείες. Στη μέση του σταυρού είχε τοποθετηθεί τεμάχιο Τιμίου Ξύλου· ο σταυρός έφερε επίσης θήκες με άγια λείψανα Μαρτύρων, και ένα τεμάχιο της Τιμίας Ζώνης. Όλοι οι βυζαντινοί αυτοκράτορες έπαιρναν αυτόν τον σταυρό στις εκστρατείες. Το ίδιο έπραξε και ο αυτοκράτορας Ισαάκιος Β' Άγγελος (1185-1195) σε μία εκστρατεία εναντίον του ηγεμόνα των Βουλγάρων Ασάν. Νικήθηκε όμως και μέσα στον πανικό ένας ιερέας τον πέταξε στο ποτάμι για να μην τον βεβηλώσουν οι εχθροί. Μετά από μερικές μέρες όμως οι Βούλγαροι τον βρήκαν· έτσι πέρασε στα χέρια του Ασάν.

Οι Βούλγαροι ηγεμόνες μιμούμενοι τούς Βυζαντινούς αυτοκράτορες έπαιρναν μαζί τους στις εκστρατείες το σταυρό. Σε μία μάχη όμως εναντίον των Σέρβων ο βουλγαρικός στρατός νικήθηκε από τον Σέρβο ηγεμόνα Λάζαρο (1371-1389). Ο Λάζαρος αργότερα δώρισε το σταυρό του Αγίου Κωνσταντίνου στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου μαζί με το τεμάχιο της Τιμίας Ζώνης.

Η Τιμία Ζώνη της Θεοτόκου, διαιρεμένη σήμερα σε τρία τεμάχια, είναι το μοναδικό λείψανο ή κειμήλιο που σώζεται από την επίγεια ζωή της και φυλάσσεται στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου